

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010135
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4221010135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému I. G. pre prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 16.06.2022 sp. zn. 1T/24/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18.10.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku,

obžalovanému I. G., narodenému XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C., R. č. XXX/XX,

u k l a d á

podľa § 378 odsek 1 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest vo výmere 300,00 (tristo) eur,

podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona, ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac,

podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona, zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného I. G. vinným z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase medzi XX.XX hod. až XX.XX hod. v obci C. na R. ulici pri oplotení medzi rodinným domom č. XXX/XX a rodinným domom č. XXX/XX usmrtil zdravého psa rasy jazvečík dlhosrstý čiernej farby menom S. s čipovým číslom XX XXXXX XXX XXX XX a to opakovanými údermi tupým predmetom do hlavy v smere zhor nadol, čím bola zvieratú spôsobená exogénna trauma lebky, ktorá

zapríčinila viacpočetné zlomeniny kostí lebky, pomliaždenie mozgu s krvácaním do lebečnej dutiny a mozgu, pričom bolo preukázané, že úhyn zvieratá bol spôsobený utýraním zvlášť krutým a surovým spôsobom, čím spôsobil poškodenej V. U., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 150 eur.

Za to mu uložil podľa § 378 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. mu uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., R. XXX/XX škodu vo výške 150 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom určenej lehote, podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom obhajkyne, proti všetkým jeho výrokom i konaniu, ktoré mu predchádzalo.

V jeho písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajkyne uviedol, že súd I. stupňa výpovede jeho dcér nepovažoval za vierohodné, keďže majú záujem na výsledku konania. Bol uznaný vinným na základe výpovedí svedkov, ktorí nič nevideli a snažili sa rozvinúť to, čo im povedal syn poškodenej. Poukázal na obsah výpovedí svedkov Z. I., mal. D. X. U. a poškodenej, pričom nie je zrejmé, a pes o XX.XX hod. podľa matky poškodenej bol zdravý a živý, aký význam má skutočnosť, že svedok I. jeho videl po zobudení jeho mladším bratom vo dvore s palicou.

S poškodenou sú dlhoroční susedia, majú nezhody kvôli prebiehaniu psa poškodenej na jeho pozemok a tento mu minimálne 2-krát roztrhal sliepky. Ak z tvrdenia, že pod vplyvom alkoholu sa vyjadril, že zabije psa vyplýva podozrenie zo spáchaného trestného činu, toto môže byť len podkladom na začatie vyšetrovania ale nemôže byť použitý v trestnom konaní. Poukázal na zásadu seba obvinenia, resp. že priznanie obvineného môže byť považované za zákonný dôkaz až po riadnom poučení obvineného a dodržaní ďalších procesných podmienok. Spáchanie skutku popiera, stanovisko nezmenil ani pod agresívnym nátlakom svedka N.. C. D. - priateľa poškodenej. Z hľadiska ustálenia skutkového stavu žiadal vysporiadať sa s výpoveďami svedkov Z. N., Z. N., H. D. - jeho rodinných príslušníkov, ktoré vyvracajú tvrdenia obžaloby, že mimo neho nikto nemal motív psa usmrtiť. Svedok U. Y. nič ku skutku nevedel uviesť, avšak má s ním dlhodobu narušené vzťahy. Vyslovil názor, že niet žiadneho usvedčujúceho dôkazu, že pes bol usmrtený jeho konaním a nebola identifikovaná ani útočná zbraň, neboli zaistené DNA z jeho oblečenia. Napokon poukázal na zákonné znaky žalovaného trestného činu, odborné vyjadrenie ŠV a PÚ v Bratislave s tým, že do úvahy by mohlo prichádzať posúdenie činu ako prečin poškodzovania cudzej veci, avšak na vznik trestnej zodpovednosti je potrebné spôsobiť škodu aspoň 266 eur.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Okresná prokurátorka v Komárne vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázala na výpovede poškodenej a jej syna Z. I., podľa ktorých sa skutok mal stať poobede okolo 17.40 hod., teda až po návšteve matky poškodenej. Preto nie je relevantný argument obžalovaného, že pes bol o 17.30 hod. v poriadku. Poukázala na výpoveď svedka Z. I. a zvýraznila, že keď potom, ako ho zobudil jeho mladší brat a povedal mu, že sused zabil S., vyšiel von na dvor, pes ležal pri plote, ktorý ich oddeľuje od susedovho pozemku, nežil, mal okolo seba krv a ranu na hlave Obžalovaného zbadal cez plot a keď sa ho spýtal, čo sa stalo, povedal „zaj...!“ som vám psa, pričom mal v ruke veľkú drevenú palicu. Ďalej poukázala na výpoveď svedka I.. C. H., podľa ktorého zlomenie lebky bolo spôsobené viacerými údermi tupým predmetom, napr. palicou zhor nadol, čo nemohlo byť spôsobené útokom iného zvieratá. Podľa suseda obžalovaného U. Y. obžalovaný mal už v minulosti niekoľkokrát obdobne zaobchádzať so psami, ktoré prebehli na jeho pozemok kde zabitie jedného psa svedok Y. videl s maloletým synom. Znaleckým posudkom - analýzou DNA bolo zistené, že stery zo zasušenej krvi odobraté z pozemkov obžalovaného aj poškodenej pochádzajú od jedného jedinca a to S..

Záverom uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo náležite preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a naplnil ním skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Napadnutý rozsudok, vrátane uloženého trestu považovala za zákonný a odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená V. U. prostredníctvom splnomocnenca vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukazovala na usvedčujúce dôkazy - výpovede Z. I., N.. C. D., U. Y., vyhrážanie obžalovaného zabitím psa v jej vlastníctve, totožné bezcitné konanie obžalovaného voči psom i psovi svedka Y., spôsobenú nevyčísliteľnú ujmu z emocionálneho hľadiska pričom obžalovaný v podanej sťažnosti v prípravnom konaní deklaroval, že je milovníkom zvierat. Uviedla, že pes S. bol zahnaný na miesto, z ktorého nemohol uniknúť, jeho život bol ukončený niekoľkými tupými údermi na lebku, s poškodením mozgu. Stotožnila sa s vyjadrením okresnej prokurátorky a navrhla, by odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný vo vyjadrení k vyjadreniam okresnej prokurátorky a poškodenej uviedol, že v danej veci je podozrenie zo spáchania prečinu týrania zvierat, ale nie je dostatok dôkazov na odsúdenie konkrétnej osoby. Namietal, že znalec MVDr. Peter Bolgáč sa nevyjadril k tomu, prečo nemohli byť spôsobené zranenia útokom iného zvieratá a namietal kompetentnosť znalca vyjadriť sa k tomu, či môžu kone viackrát trafiť psa, aby mu boli spôsobené takého zranenia. Tiež namietal, že znalec neodpovedal na otázku, či mohol byť pes ubitý palicou, nie sú uvedené parametre palice, pričom mohol mať palicu na grilovanie, s ktorou sa udrieť ani pichnúť nedá. Zaistené krvné stopy na jeho pozemku je nezákonný dôkaz, policajti nemali príkaz na domovú prehliadku, a to, že ich pustil na svoj dvor neznamená, že bez riadneho poučenia môžu zviazať stopy a dôkazy v neprospech jeho osoby a rodiny, pričom pes nebol čistokrvný, zabitie psa nikto nevidel, jeho odsúdenie je podporené nepriamymi dôkazmi a súd tieto vykladal v jeho neprospech, nevysporiadal sa s jeho obhajobou a okolnosťami svedčiacimi v jeho prospech.

Namietal, že súd I. stupňa oprel odôvodnenie rozsudku skutočnosťami spred 10-tich rokov, o ktorých vypovedal svedok Y., ktoré neboli preukázané, nemohol proti nim využiť účinnú obranu, aj svedkovia na strane poškodenej sú príbuzní, poškodená a jej druh doma neboli. V čase skutku sa nachádzal v maštali cca 80 m vzdialenom, jeho príbuzných mal vypočuť už policajti v prípravnom konaní, lebo vedel, že boli na mieste činu. Ide o spoločné hospodárstvo 4-roch rodín, kde mohli mať všetci motív zabiť jazvečika, lebo im robil škodu. On sám je na invalidnom dôchodku pre zranenie nohy, nie je taký pohyblivý, že by vedel dobehnúť psa, súd sa nevysporiadal ani s tým, že ide o susedský spor dvoch rodín. Jazvečík chodil na jeho pozemok, usmrtil mu hydinu, poškodený v tomto opätovne nezabránil napriek jeho výzvam, teda išlo o trváci útok psom, voči ktorému má každý občan republiky zákonným spôsobom sa brániť. Prípade je vytrhnutý z kontextu, snažia sa ho vykresliť v negatívnom svetle, ak by ho súd uznal za vinného, nebude mať rozsudok nič spoločné s pravdou a spravodlivosťou.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil a požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti. Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané aj v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že trestným konaním nebol úplne zistený skutkový stav, súd sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré boli v prospech obžalovaného. Svedecké výpovede osôb, ktoré sa nachádzali dňa XX.XX.XXXX v rozhodnom čase v mieste bydliska obžalovaného nepretržite, považoval za nevierohodné odôvodniac tým, že tieto osoby mali záujem na výsledku konania a snažia sa len o poskytnutie alibi pre obžalovaného. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že v osobách týchto svedkov ide o ľudí, ktorí majú spoločné hospodárstvo s obžalovaným, teda neobstojí konštatovanie, že motív mimo obžalovaného nikto iný nemal. Poukázala na zákon č. 488/2002 Z.z. o veterinárnej starostlivosti, kde je uvedené, čo sa považuje za utýranie zvieratá, kde sa vyžaduje surové trýznivé, kruté konanie a to dlhodobo, resp. opakovane a pani prokurátorka poukázala na znalecký posudok, resp. odborné vyjadrenie MVDr. Bolgáča. Taktiež poukazovala na jeho vyjadrenie z XX.XX.XXXX, kde jednoznačne uviedol, že spôsobené zranenia boli krátkodobé a pôsobili intenzívnu bolesť. Navrhla rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridriavala vyjadrenia okresnej prokurátorky. Doplnila, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za vecne správny, pretože súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, rešpektoval všetky procesné práva obžalovaného. Ustálil právnu kvalifikáciu a trest uložil súladne s § 34 Trestného zákona. I napriek tomu, že v odsudzujúcom rozsudku súd neuviedol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, tieto uviedol iba v odôvodnení,

táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Čo sa týka konkrétnych odvolacích námietok, poukázala na to, že hoci obžalovaný namieta absenciu priamych dôkazov a preukázanie subjektívnej stránky, jeho vina bola preukázaná najmä výpoveďou svedka I. a ohliadkou miesta činu, v zmysle ktorej sa stopy zasušenej krvi psa S. nachádzali aj na pozemku obžalovaného a motív jeho konania jednoznačne pochádza z minulosti, keď mu zadrhol sliepky. Nepriame dôkazy v tomto trestnom konaní tvoria bezpochyby ucelenú reťaz, navzájom na seba nadväzujú a vo vzťahu k dokazovaným skutočnostiam preukazujú spôsob spáchania skutku tak, ako ho opísala poškodená. Vo vzťahu k tvrdeniu o absencii naplnenia objektívnej stránky predmetného trestného činu z hľadiska nepreukázania krutého a surového zaobchádzania poukázala jednoznačne na výpoveď MVDr. Bolgáča a písomnú správu MVDr. Ostružlíka. Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného nepovažovala za dôvodné a navrhla toto podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadal i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, za stavu, keď bol limitovaný zásadou reformatio in peius. Zistil, že odvolanie obžalovaného je zčasti dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám, majúcim charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- dokazovanie bolo vykonané za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené dostatočné právne úvahy, ktorými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu a napokon aj k výrokom o treste a náhrade škody.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu v dôsledku odvolania obžalovaného podaného len v jeho prospech, krajský súd preskúmal celý napadnutý rozsudok, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že toto je čiastočne dôvodné, v časti týkajúcej sa ukladaného trestu.

Pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, odvolací súd na podklade preskúmania predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že i keď v posudzovanej veci neboli priami svedkovia incidentu, nepriame dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, ktoré boli prebraté a vykonané na hlavnom pojednávaní, tvoria ucelenú reťaz dôkazov, z ktorých bolo možné vyvodit' bezpečný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že obžalovaný spáchal skutok kladený mu za vinu.

Súd I. stupňa v danom smere správne poukázal na obsahy svedeckých výpovedí, primárne výpoveď svedka Z. I. - syna poškodenej, ktorého zobudil mladší maloletý brat, pričom následne videl psa S. ležať pri plote, ktorý oddeľuje ich pozemok od pozemku obžalovaného. Zistil, že pes nežije, mal ranu na hlave, krv okolo seba a obžalovaný mu povedal „zaj...I som Vám psa“. Videl, že obžalovaný mal v ruke veľkú drevenú palicu, krv bolo vidieť aj na jeho pozemku.

Z výpovedí svedkov Z. I., N. C. D., Z. N., H. D., poškodenej a tiež z obhajoby obžalovaného vyplynulo, že pes S. opakovane prebehoval na pozemok vo vlastníctve obžalovaného, ktorému spôsobil i škodu, keď mu zadrhol sliepky. Toto bol podľa názoru odvolacieho súdu motív konania obžalovaného, ktoré je opísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Vinu obžalovaného nepriamo preukazovali i ďalšie vykonané dôkazy - výpoveď svedka U. Y., I. C. H., znalecké posudky MVDr. Pavla Semana, doc. Ing. Radoslava Žideka PhD., lekárska správa MVDr. Mariána Ostružlíka, zápisnica o ohliadke miesta činu.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že k uhynutiu psa S. došlo v dôsledku rozbitia lebky, pričom išlo o exogénnu traumu lebky spôsobenú viacpočetnými zlomeninami kostí lebky, pomliaždenie mozgu s krvácaním do lebečnej dutiny a mozgu. Podľa odborného vyjadrenia MVDr. Petra Bolgáča bolo zvieraťu toto zranenie spôsobené viacerými údermi nejakým tupým predmetom, napríklad palicou, pričom obžalovaný pri rozhovore so svedkom Z. I. bezprostredne potom, ako ho privolať jeho mladší brat k miestu činu, videl obžalovaného držať v ruke drevenú palicu.

Z ohliadky miesta činu je súčasne nepochybné, že krvné stopy boli zaistené tak na pozemku poškodenej, ako aj na pozemku obžalovaného, bezprostredne pri oplotení, ktoré oddeľuje ich pozemky. Analýzou DNA bolo zistené, že zaistené krvné stopy sú zhodné so vzorkou biologického tkaniva odobratého zo psa S.. Tým bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené miesto činu.

Podľa § 22 ods. 1, ods. 2 písm. b),, ods. 3, ods. 5 zákona č. 39/2007 Z.z. účinného od XX.XX.XXXX, ktorým bol zrušený zákon č. 488/2002 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov, vlastník zvierat alebo držiteľ zvierat je povinný pri chove zvierat alebo držaní zvierat zabezpečiť jeho ochranu a pohodu, ktorou sa rozumie dosiahnutie takého vzťahu medzi prostredím a každým individuálnym zvieratom, ktorý s ohľadom na druh zvierat, stupeň jeho vývojového prispôsobenia sa a domestikácie zaručí jeho dobrý zdravotný stav, fyziologické potreby a etologické potreby, dostatočnú voľnosť pohybu, sociálne vzťahy, rozvíjanie jeho daností a fyziologické prejavy správania a to dodržiavaním požiadaviek na kontrolu zvierat.

Zakazuje sa týranie zvierat, ktorým je každé konanie, okrem odôvodneného zdravotného a schváleného postupového dôvodu, ktorým sa usmrť zvierat bez primeraného dôvodu podľa odseku 5. Utýranie zvierat je privodenie smrti zvierat v dôsledku bolestivého alebo iného krutého, surového alebo trýznivého spôsobu konania spôsobeného človekom, Konanie podľa prvej vety sa považuje za utýranie aj vtedy, ak ho zvierat prežije, ale má za následok nevyhnutnosť eutanázie zvierat z dôvodu následkov utrpenia alebo usmrtenia zvierat spôsobom uvedeným v odseku 2.

Primeraným dôvodom na usmrtenie zvierat je

- a) prípad nutnej obrany a krajnej núdze,
- b) usmrtenie hospodárskeho zvierat využívaného na získavanie produktu živočíšneho pôvodu alebo živočíšnych vedľajších produktov,
- c) usmrtenie zvierat v schválenom postupe,
- d) bezbolestné usmrtenie zvierat z dôvodu jeho nevyliciteľnej choroby, závažného alebo rozsiahleho poranenia alebo z dôvodu jeho veku, ak je jeho ďalšie prežívanie spojené s nepretržitou bolesťou alebo utrpením; bezbolestné usmrtenie zvierat po predchádzajúcom zbavení vedomia môže vykonať len veterinárny lekár, okrem skončenia utrpenia zvierat v naliehavých prípadoch, ak nemožno rýchlo zabezpečiť pomoc veterinárneho lekára,
- e) usmrtenie zvierat pri eradikácii, kontrole, prevencii a diagnostike chorôb, deratizácii a dezinfekcii,
- f) usmrtenie nechceného zvierat veterinárnym lekárom, ak pre zvierat nie je možné zabezpečiť náhradnú starostlivosť; to neplatí pre služobné zvierat a hospodárske zvierat,
- g) ulovenie zvierat povoleným spôsobom alebo z dôvodu podľa osobitného predpisu,
- h) usmrtenie invázneho nepôvodného druhu zvierat podľa osobitného predpisu.

S poukazom na vykonané dokazovanie tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný dňa XX.XX.XXXX v čase medzi XX.XX hod. a XX.XX hod. sa dopustil skutku kladeného mu za vinu tak, ako to ustálil súd I. stupňa pričom doplnením dokazovania v súdnom konaní o znalecký posudok bola určená hodnota psa S. na sumu 150 eur.

Súd I. stupňa nepochybil, keď z dôvodov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ním upravený skutok podľa výsledkov dokazovania právne kvalifikoval ako prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v znení zákona č. 474/2019 Z.z. účinného do 31.10.2020, t.j. v čase účinnosti ktorého sa skutok stal, pretože neskorší zákon, účinný od 01.11.2020 nie je pre obžalovaného priaznivejší, v dôsledku prísnejšej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v základnej skutkovej podstate, a to 6 mesiacov až 3 roky (§ 305a Tr. zák.), oproti trestnej sadzbe odňatia slobody až 2 roky určenej pri danom trestnom čine podľa § 378 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.10.2020.

Zároveň súd I. stupňa postupoval správne, keď pominul právnu kvalifikáciu skutku aj ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., s ohľadom na hodnotu psa jazvečika dlhosrstého ku dňu jeho usmrtenia, a to 150 eur, ktorá nedosahuje škodu malú podľa kritérií uvedených v § 125 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tieto neboli dôvodné. Zavinenie obžalovaného nebolo spochybnené napriek tomu, že pri ohliadke miesta činu nebola zaistená palica resp. predmet, ktorým boli zvierat spôsobené zranenia, v dôsledku ktorých uhynulo a ani z dôvodu absencie stôp DNA z oblečenia obžalovaného, keďže dôkazy vykonané súdom I. stupňa na hlavom pojednávaní sú dostatočné pre vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Počas celého trestného stíhania nebolo zistené žiadne podozrenie zo spáchania skutku inou osobou, než obžalovaným. Vo veci vypočutí svedkovia, ktorých

výpovede súd I. stupňa hodnotil ako usvedčujúce, boli pred každým výsluchom poučení zákonným spôsobom, podľa ich procesného postavenia, pričom ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o ich vierohodnosti. Súd I. stupňa nepochybil ani pri hodnotení svedeckých výpovedí svedkov - oboch dcér a zaťa obžalovaného, ktorí sa v popoludňajších hodinách dňa 08.07.2020 nachádzali na pozemku obžalovaného, avšak neboli svedkami usmrtenia psa a vypovedali v prospech obžalovaného. Pokiaľ ide o svedka U. Y., tento nebol svedkom usmrtenia psa S., avšak vypovedal o skutočnostiach, ktorých bol svedkom v minulosti, kde obžalovaný už mal v iných prípadoch usmrtiť zviera.

Bolo nepochybne zistené, že pes S. bol usmrtený opakovanými údermi tupým predmetom do hlavy smerom zhora nadol, ktorým mohla byť napr. palica, čím mu bola spôsobená exogénna trauma lebky a toto zodpovedá týraniu zvierat'a bez schváleného postupového dôvodu, ktorým bolo uvedené zviera bez primeraného dôvodu usmrtené za stavu, že bola zistená príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a zisteným následkom.

Obžalovaný i v prípade, ak mu pes S. spôsobil škodu, mal možnosť danú situáciu riešiť iným spôsobom, pri ktorom by nedošlo k jeho utýraniu. Nemožno súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že MVDr. Peter Bolgáč sa nevyjadril k tomu, prečo nemohli byť spôsobené zranenia útokom iného zvierat'a, keďže tento na otázku prokurátora uviedol, že pokiaľ by boli zranenia spôsobené koňom, boli by zistené vstupné rany od kopyta a pokiaľ iným psom, boli by zistené vstupné rany po zuboch, čo nájdené nebolo.

Odvolací súd pripomína, že predmetná vec bola v počiatočnom štádiu riešená v priestupkovom konaní, na podklade oznámenia poškodenej na Obvodnom oddelení PZ Hurbanovo a po vykonaní prvotných úkonov - podaných vysvetlení, vrátane ohliadky miesta činu na pozemku poškodenej, bola vec odovzdaná na trestné stíhanie.

Ako vyplýva z úradného záznamu policajta z 08.07.2020, obžalovaný policajnú hliadku nevypustil na svoj pozemok, odmietol akúkoľvek asistenciu hliadke, pričom bolo zistené, že na jeho pozemku a oplotení sa nachádzali stopy červeno-hnedej farby pripomínajúcej krv.

Napokon je potrebné uviesť, že poškodená vedomá si toho, že ňou vlastnený pes S. prebehne na pozemok obžalovaného, spôsobil tam škodu, ktorú mu nahradila, nezabezpečila svoj pozemok a kontrolu nad psom riadne, čím prispela k narušeniu susedských vzťahov s obžalovaným.

Vychádzajúc z uvedeného mal aj odvolací súd za preukázané, že konanie obžalovaného vykazuje znaky prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 Tr. zák. nielen po formálnej stránke, ale tieto napĺňa aj z hľadiska materiálnych znakov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. Tr. zák.).

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd I. stupňa nebol pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledný, pričom nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného z pohľadu jeho predchádzajúceho života.

Ako vyplýva z odpisu z registra trestov, na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom jeho predchádzajúce odsúdenia z obdobia rokov 1969 až 1987 sú iného charakteru, než prejednaná vec a súčasne z predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne relevantné negatívne fakty o spôsobe jeho života. Tento je starobný dôchodca, poberá dôchodok, venuje sa chovu zvierat, spoločnému hospodárstvu, nemá žiaden záznam o spáchaní priestupku.

S poukazom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci bezúhonný život, pomery obžalovaného ako starobného dôchodcu, spôsob spáchania činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, nezistenú žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., odvolací súd považoval trest odňatia slobody uložený mu súdom I. stupňa vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok, za neprimerane prísny.

Z tohto dôvodu odvolací súd pristúpil podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. k zrušeniu výroku o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obžalovanému uložil samostatný peňažný trest vo výmere 300 eur.

Súčasne podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák., zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Takto uložený trest odvolací súd považuje za primeraný, spôsobilý plniť tak jeho resocializačný ako aj generálno-preventívny účel.

Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa náhrady škody, tento bol správny a zákonný, pretože zodpovedá ustanoveniam § 287 ods. 1 Tr. por.

V ostatných častiach zostáva uvedený napadnutý rozsudok nezmenený.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)